

med Brændeviin, ere pligtige at løse Næringsbeviis og svare Afgift efter de Regler, der ere gjældende for Brændeviinshandel paa det Sted, hvor Foreningen har sit Hjemsted.

De følgende Paragraphers Numere forandres derefter.

vedtoges med 29 St. mod 13 St.

Derefter fattes Lovforslaget i sin Heelhed under Forhandling.

Da Ingen begjærede at yttre sig, gif man til Afstemning, hvorved Lovforslaget (see Tillæg A.)

vedtoges eenstemmig med 38 St.

Formanden: Da Lovforslaget her i Thinget er undergaaet Forandring, vil det blive tilfattet Folkethingets Formand, for at Sagen der paany kan blive foretagen.

Sagerne under Nr. 4 og 5 paa Dagsordenen ere begge opførte eventuelt, nemlig under Forudsætning af, at Thinget giver sit Samtykke til, at de foretages idag.

Da det efter disse Sagers Stilling, tør antages for sandsynligt, at Ingen vil have Noget imod, at de foretages, vil jeg betragte Samtykket som givet uden Afstemning, naar Ingen særlig forlanger Afstemning. (Ophold.) Det er saaledes givet.

Man gif derpaa til den under Nr. 4 paa Dagsordenen opførte Sag, som var: Anden Behandling af „Forslag til Lov om Amtsforvalternes Lønning.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 3248 ff.)

Rielsen: Jeg behøver vel ikke at bemærke, at vi paa Grund af Tidens Knapthed staae ligeoverfor det her foreliggende Lovforslag paa samme Maade, som vi allerede have staaet overfor flere andre Lovforslag, og jeg skal derfor ikke her hyderligere udtale mig om eller gjentage Noget af det, som alt er sagt om det mindre Tilfredsstillende og mindre Hyggelige ved at staae under en saadan Paavirkning. Den kan ikke afvises; den er der. Det er

uafviseligt, at man, om man end i det Hele kan tiltræde et Lovforslag, dog paa et andet Stadium og under andre Forhold vilde have kunnet finde sig foranlediget til at foreslaae Forandringer deri, eller gjøre Bemærkninger dertil, som man under de foreliggende Omstændigheder ikke finder at være af den Betydning, at man derfor vil bryde med det hele Lovforslag. Idet jeg forudstifter denne Bemærkning, skal jeg kun med Hensyn til nærværende Sag tillade mig at yttre Noget om den Bestemmelse, som er bleven optagen i Lovforslagets § 3, og som lyder saaledes: „Det paaligger herefter Amtsforvalterne i de almindelige Skatte terminer at indfinde sig i Kjøbstæderne og, om fornødent, efter Finanzministerens Bestemmelse paa flere andre bequemme Steder i deres Embedskreds visse forud bestjendgjorte Dage, for at modtage og qvittere for Beboernes Skatter.“ Jeg kunde ønske, at denne Bestemmelse ikke var bleven optagen i Lovforslaget, thi jeg kan ikke erkjende, at den er hensigtsvarende eller til nogen virkelig Nytte. Jeg har i min tidligere Embedsstilling haft Leilighed til at gjøre Erfaringer i denne Retning, og de bestyrke mig i denne min Anskuelse. Man vil nu maaskee sige, at Bestemmelsen ialfald jo ikke kan skade, idet jo de, der have Lust til at benytte Amtsforvalterens Nærværelse paa andre Steder, end hvor Amtstuen findes, kunne gjøre det, men de, der ikke have Lust dertil, kunne lade det være. Jeg maa imidlertid bemærke, at Bestemmelsen vil medføre en ikke saa ganske ringe Udgift for hele Landet, naar den skal tænkes gennemført i et noget videre Omfang. Og jeg maa, som sagt, under Henvisning til mine egne Erfaringer udtale den Anskuelse, at Bestemmelsen ikke vil tilveiebringe nogen egentlig Nytte. So lettere Communicationsmidlerne blive, desto mindre vil ogsaa Nyttens af denne Bestemmelse blive. Jeg maa fremhæve den Omstændighed, at, fordi Amtsforvalteren paa visse forud bestjendgjorte Dage skal være tilstede for at modtage Beboernes Skatter, følger deraf ikke, at det netop vil passe for disse paa de paagjældende Dage at have Pengene rede. De komme jo nu først til Amtstuen med deres Skattebeløb, naar det nogenlunde